

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 656/2010/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

133/2011. (V. 11.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2010. december 10-én előterjesztett **panaszát** a 2011. május 11-én – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében - megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2010. december 10-én, postai úton terjesztette elő a panaszát, amelyben előadta, hogy panasszal kíván élni M. ellen az alábbiak miatt. Amióta az említett férfi lett a lakóhelyeül szolgáló település rendőre, folyamatosan zaklatja a panaszos férjét, jogszerűtlen cselekményeket hajt végre ellene. Több alkalommal állította elő jogtalanul, legutóbb december 9-én. Az említett napon 19 óra körüli időben jelent meg lakásukon, és intézkedést foganatosított, amellyel a család három kiskorú gyermekét megijesztette, akiket a történetek felzaklattak, és másnap fáradtan mentek iskolába. Az előállítás végrehajtása során a rendőr azzal fenyegetőzött, hogy elviszi a panaszos férjét, és januárig nem is fogják szabadon engedni, ezért jobb, ha elbúcsúzik a gyerekeitől. Előadja továbbá, hogy miután férjét az előállítás befejezésekor szabadon engedték, a hideg időben, éjszaka, gyalog kellett hazajutnia mintegy 30 km-re lévő otthonukba. A panaszos előadása szerint a rendőr alaptalanul gyanúsította több alkalommal a férjét a településen elkövetett bűncselekményekkel, és fenyegetéssel rendszerint próbálja vallomástételre bírni.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A fentiek alapján kéri a Testületet, hogy tegyenek lépéseket annak érdekében, hogy az említett rendőr ne zaklathassa tovább férjét és családját.

2) A Testület 2011. január 7-én kelt levelében arról tájékoztatta a panaszost, hogy előadásának azon elemeit, amelyek férje előállítással összefüggő jogsérelmére vonatkoznak, csupán abban az esetben tudja vizsgálni, ha azok előadását az érintett saját kezű aláírásával megerősíti, vagy a panaszosnak a panasz eljárásban való képviselőre meghatalmazást ad.

Ezt követően, 2011. február 28-án kelt levelében azt kérte a Testület a panaszostól, hogy részletesen számoljon be a sérelmezett rendőri intézkedésről abból a szempontból, hogy az a gyermekeit hogyan és mennyiben érintette.

A panaszos a Testület mindkét levelét átvette, azonban választ a Testületnek az eltelt időben egyikre sem küldött.

II.

A Testület a panaszbeadvány alapján, 2011. február 28-án megkeresésben kérte a S. Városi Rendőrkapitányság vezetőjét, hogy a sérelmezett intézkedéssel összefüggésben rendelkezésre álló iratokat, és az intézkedő rendőrök nyilatkozatait bocsássa a Testület rendelkezésére.

A kapitányságvezető válaszleveléből és a csatolt iratokból a panasz elbírálása szempontjából az alábbi releváns információk voltak feltárhatók.

A panaszos ugyanazon a napon, amelyen a Testületnél előterjesztette a panaszát, azonos tartalommal panaszt nyújtott be az állampolgári jogok országgyűlési biztosához is, aki a beadványt rendőri intézkedés elleni panasznak minősítve, 2011. február 17-én a panasz eljárás lefolytatása céljából megküldte azt a Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének.

2011. február 21-én azonban a panaszos postai úton megküldött levélben arról tájékoztatta a Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjét, hogy panaszát visszavonja, és – tekintettel arra, hogy az ügy kapcsán már ekkor már bírósági eljárás volt folyamatban – kérte az eljárás megszüntetését.

A panaszos kérésének eleget téve a S. Városi Rendőrkapitányság vezetője 2011. március 3-ai dátummal az eljárást megszüntető határozatot hozott, amellyel szemben a panaszos nem élt jogorvoslattal, a panaszügy tehát jogerősen lezárult.

III.

A Testület eljárását a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása [...] alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”.

A hivatkozott rendelkezés értelmében a panaszos rendőri intézkedéssel összefüggő sérelmei orvoslását két módon kezdeményezheti: panaszával fordulhat egyrészt az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, másrészt pedig a Testülethez. Mindkét esetben rendőri intézkedéssel kapcsolatos panasz eljárás indul. Fontos leszögezni azonban, hogy a két eljárás – vagyis a rendőrség és a Testület eljárása – nem folyhat párhuzamosan, a panaszosnak el kell döntenie, hogy sérelmei orvoslásának melyik útját választja.

A konkrét esetben a panaszos panaszát az arra nyitva álló határidőben – 2010. december 10-én – megküldte egyrészt a Testületnek, másrészt pedig az állampolgári jogok országgyűlési biztosának. Mivel a biztos a beadványt rendőri intézkedés elleni panasznak minősítve, áttette az ügyet a Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének, utóbb az alapján rendőrségi panasz eljárás is indult.

Jelen eset annyiban sajátos, hogy a panaszos nem maga fordult a rendőrséghez panaszával, azaz az eljárás kezdetén a Testület és a rendőrség között fennálló hatásköri párhuzamosságot nem ő maga szüntette meg az egyik, vagy a másik szerv javára, hanem a panasznak az országgyűlési biztos általi áttétele eredményezte azt a helyzetet, hogy – noha ezt a jogszabály kizárni törekszik – mindkét fórum előtt megindult az eljárás.

Ugyanakkor – miután az áttételről és a rendőrségi panasz eljárás megindulásáról értesült – a panaszos az áttétellel címzett rendőri szervnek nem azt jelezte, hogy panaszának a Testület általi vizsgálatát kívánja, hanem panaszának visszavonásáról tájékoztatta a rendőri szervet (mégpedig nem a testületi vizsgálatra, hanem a megindult bírósági eljárásra tekintettel), emellett pedig a testületi megkeresésekre nem válaszolt.

Panaszos tehát nem emelt kifogást az ellen, hogy ügyében a panasszal érintett rendőri szerv hatáskörében folyjon le az eljárás, így nem merült fel olyan körülmény, amely alapján kétség merülhetne fel a tekintetben, hogy a rendőrség megfelelő hatáskör birtokában folytatta le az eljárást.

Mivel pedig a Testület és a rendőrség hatásköre – az egyértelmű jogalkotói szándék szerint – egyidejűleg nem állhat fent, megállapítható, hogy a Testületnek a panasz elbírálására nincsen hatásköre.

A Testület a fentiek alapján – figyelemmel az Rtv. 92. § (1) bekezdésében írtakra – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2011. május 11.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag